

Intencje mszalne w tygodniu 13.07 - 19.07.2026 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	18.00	+Maria Pietruszka - od Adama Szczurka
Wtorek	18.00	+Alfreda Baran
Środa	18.00	+Maria Pietruszka - od Sławomira Szczurka
Czwartek	18.00	+Maria Kluk i zmarli z rodziny Bałon i Kluk
Piątek	18.00	+Maria Pietruszka - od rodziny Bogacz
Sobota	18.00	+Jan Szopa - od Ewy i Adama
Niedziela	8.00	+Maria, Kazimiera i zmarli z rodz. Pietruszków - od Jana i Jolanty
Niedziela	10.30	+Tadeusz, Marzena, Artur Jastrzębski
Niedziela	15.30	za parafian

Ogłoszenia duszpasterskie - 12.07.2026 r.

- Dziś 15 Niedziela Zwykła.
- Pamiętajmy na wakacjach o Panu Bogu i o Jego łasce, pamiętajmy o kościele i nie zagubmy w nas praktyk wiary i życia duchowego.
- W tym tygodniu w Liturgii Kościoła wspominamy Świętych i Błogosławionych: 13.07. - Św. Andrzej Świerad i Benedykt pustelnicy, 14.07. - Św. Henryk, 15.07. - Św. Bonawentura, 16.07. - Matki Bożej z Góry Karmel - odpust w parafii Równe, 18.07. - Św. Szymon z Lipnicy.
- 13 lipca - to dzień naszej comiesięcznej Modlitwy Różańcowej w parafii. Pamiętajmy...
- Dziś po Mszach Świętych zbiórka do puszek na rzecz ofiar trzęsienia ziemi w Wenezueli.
- 12 lipca - Niedziela pamięci o ludobójstwie na Wołyniu - pamiętajmy o polskich ofiarach na dawnych kresach Rzeczypospolitej - dokonanych przez UPA.
- Zapraszam bardzo do Akcji sprzątania cmentarza i alejek z trawy, groby... itp. Cmentarz to nasza wspólna sprawa. Tui już są przycięte...
- Nie zapomnijmy o parafialnej i fejsbukowej stronie internetowej; **Parafia Wietrzno - Archidiecezja Przemyska.pl** - zachęcam do odwiedzania i zapoznania się z przesłaniem tych stron. Dziękuję tym, którzy prowadzą te strony.
- Do sprzątania kościoła - na sobotę - 18.07. - proszę rodziny; Hłouszek, Dębiec, Białogłowicz - Leśniak. Dziękuję rodzinom; Zajdel, Wierdak, Longawa, Szuba za ostatnie sprzątnię kościoła i za świeże kwiaty do ołtarza. Bóg zapłać.
- Tygodnik „Niedziela” - jak zawsze - dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”.
- Zapowiedzi przedślubne; Przemysław Radosław Kowalski s. Sylwestra i Renaty Bukowczyk - parafia Tylawa i Aleksandra Barbara Jaracz c. Krzysztofa i Marii Czaja - parafia Wietrzno. Zapowiedz II.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno Św. Michała Archaniola

nr 28 / 12.07.2026r. (Rok XII).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

15 Niedziela Zwykła Karmię Was tym, czym sam żyję...

„Oto siewca wyszedł siał”...

z Ewangelii według Świętego Mateusza
(Mt 13,1-23)

Istnieje takie stare polskie przysłowie; „Panu Bogu świeczkę, a diabłu ogarek”... Co to znaczy: Pierwsze oddanie oficjalnie, na pokaz, drugie bardziej skrycie, żeby nikt, może nawet sam Bóg, nie zauważył, ale tak na wszelki wypadek. Tak, a ja jakim jestem chrześcijaninem? Jeśli tak, jak w przysłowiu, to czas porzucić tę dwuznaczność, czas stać się Jezusa godnym. Pan Jezus przypomina: „Kto nie bierze swojego krzyża, a idzie za Mną, nie jest mnie godzien”... I tym krzyżem jest wierność Bogu, wierność Chrystusowej Ewangelii, czy wierność Ojczyźnie. Wierność w każdej sytuacji, nawet gdy z tego powodu przyjdzie poróżnić się ojcem lub matką, nawet gdy przyjdzie stanąć przeciw bratu czy siostrze, także wtedy, gdy przez to stracę życie. Niekoniecznie w tym sensie, że zaraz umrę, ale stracę pozycję, pracę, stanowisko... itp...

Tak, koniecznie trzeba w drodze za Panem Jezusem ten krzyż swój wziąć. Bez tego chrześcijanin nie jest godzien Chrystusa, nie jest godzien powołania, które otrzymał. Pan Bóg jest wierny. Na pewno. Pytanie tylko czy my jesteśmy wierni? Dokładniej: czy chcemy być wierni? Czy stawiane nam przez Niego wymagania traktujemy na serio, czy może je lekceważymy. Zapytajmy siebie: Jaki siew jest w nas, we mnie. I co my zasiewamy dziś na glebę serc ludzkich? Czy nasz siew jest sięganiem do słów Ewangelii? Odpowiedzmy sobie w sercu już dziś...

Ks. Ireneusz Wójcik - proboszcz

Pierwsza encyklika Leona XIV. Cz.6.

Żaden algorytm nie sprawia, że wojna staje się moralnie akceptowalna.

Papież Leon XIV potępił rozwój przemysłu zbrojeniowego, wyścig zbrojeń nuklearnych oraz pojawianie się nowych uzbrojonych podmiotów – w tym ugrupowań dżihadystycznych – których celem jest podtrzymywanie konfliktów jako źródła władzy i dochodów. Wyraźnie ostrzegł również przed wykorzystaniem broni opartej na sztucznej inteligencji, podkreślając, że „nie istnieje żaden algorytm, który mógłby uczynić wojnę moralnie dopuszczalną” (198). W związku z tym konieczne jest wprowadzenie rygorystycznych ograniczeń etycznych, uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym i opartych na zasadzie osobistej odpowiedzialności oraz ochrony ludności cywilnej, ponieważ decyzje o użyciu siły nie mogą być powierzane autonomicznym systemom pozbawionym zdolności do oceny moralnej. „Każda technologia, która ułatwia uderzenie bez oglądania twarzy drugiej osoby, obniża moralny próg konfliktu” (199).

Kryzys multilateralizmu.

Kultura potęgi wynika również z kryzysu multilateralizmu oraz z pojawienia się „nieuporządkowanej i konfliktowej wielobiegunowości” (201). Siła prawa zostaje zastąpiona prawem silniejszego; logika potęgi przeważa nad budowaniem pokoju, a instytucje powołane w celu ochrony wspólnego losu narodów są obecnie osłabione. W tym kontekście Papież wyraża nadzieję, że ONZ przeprowadzi „głębokie reformy”, które przezwyciężą obecny kryzys wartości na rzecz dobra wspólnego.

Cywilizacja miłości.

Chrześcijanin jest wezwany do przeciwstawienia się kulturze potęgi poprzez budowanie „cywilizacji miłości” oraz dokonanie wyboru: czy podsycać logikę siły, czy też strzec pokoju. Papież wskazał pięć „ścieżek odpowiedzialności”: rozbrajając słowa poprzez mówienie prawdy; budować pokój w sprawiedliwości; przyjąć perspektywę ofiar, zajmując stanowisko, ponieważ „istnieją konflikty, wobec których nie godzi się zachowywać neutralności” (216); pielęgnować „zdrowy realizm”, który poszukuje dróg pokoju możliwych do wprowadzenia w czynach, a nie tylko w słowach. Wreszcie, ożywić dialog, przechodząc od kultury potęgi do kultury negocjacji. Decydujące znaczenie ma również „dialog między religiami”, niosący przesłanie pokoju: „Kto posługuje się imieniem Boga, aby usprawiedliwiać terroryzm, przemoc albo wojnę, ten zdradza Jego oblicze: walczyć w imię religii znaczy w rzeczywistości uderzać w samą religię” – to ostrzeżenie Leona XIV (223).

Wspaniałe człowieczeństwo.

Na zakończenie encykliki Papież zachęca wiernych, aby w świecie nowych technologii pozwolili prowadzić się światłu Ewangelii, wybierając „pewien sposób życia chrześcijańskiego: powściągliwy i wymagający” (229). Tak, abyśmy wszyscy „mogli dawać świadectwo o pięknie wspaniałego człowieczeństwa, w którym mieszka Bóg” (245).
(cdn.)

Pokusy.

Cz. 4.

W końcu równocześnie i sama walka z pokusami może również przybrać postać oporu bezpośredniego lub pośredniego.

Opór bezpośredni polega na wzbudzaniu w sobie myśli przeciwnych pokusie; np. w odpowiedzi na pokusę nienawiści chrześcijanin wzbudza miłość wobec drugiego, itd.

Opór pośredni natomiast oznacza

kierowanie uwagi na grunt neutralny, odwracanie się od pokusy i jej przedmiotu ku innym myślom i ku innym czynnościom, bądź też wzbudzanie w sobie aktów wiary, nadziei i miłości. Ta ostatnia forma oporu pozwala na największy wzrost duchowy w obliczu pokus. Najbardziej skuteczne jest jednak stosowanie wszystkich tych form oporu jednocześnie. W walce z pokusami niezwykle pomocne okazuje się Słowo Boże. Sam Jezus Chrystus odpowiadał tekstami biblijnymi na ataki złego ducha. Łaskę do walki z pokusami chrześcijanin otrzymuje także w sakramentach, szczególnie w sakramencie pojednania i w Eucharystii. Zaleca się, aby o szczególnie natrętnych pokusach mówić spowiednikowi, choć rzecz jasna nie jest to konieczne.

Wypowiedzenie pokusy wobec drugiego człowieka oznacza jej odtajnienie, co w wielu przypadkach sprawia, że pokusa jest mniej groźna, a niejednokrotnie całkowicie ustaje. Ze względu na sakramentalny charakter oraz tajemnicę spowiedzi jest uprzywilejowanym miejscem takiego odtajnienia. Chrześcijanin mówiąc o pokusach w czasie spowiedzi w sposób szczególny otwiera na Bożą łaskę te obszary swojej duszy, które są szczególnie narażone na ataki ze strony złego. Eucharystia z kolei nazywana jest lekarstwem, które nie tylko leczy rany zadane przez grzech, ale także pomnaża łaskę potrzebną do skutecznej walki z pokusami.

Szczególne rodzaje pokus.

Często kojarzymy pokusę jako zachętę do popełnienia konkretnego złego czynu. Tymczasem pokusa może dotyczyć również zaniechania dobra, zaniechania wykonywania dobrych czynów. Przytaczany w tym tekście Ewagriusz z rozważania o pokusach wyprowadza naukę o wadach głównych, które nazywa demonami. Wśród nich szczególne miejsce zajmuje demon acedii. Acedia oznacza duchowe rozleniwienie, zniechęcenie. Przejawia się w niechęci do tego, co jest i pożądanu tego, czego nie ma. Jest stanem duchowego paraliżu, lenistwa, zniechęcenia, który nie tylko staje się podłożem dla wielu grzechów, ale skutecznie hamuje jakiegokolwiek duchowy wzrost. Pokusa acedii jest niebezpieczna tym bardziej, że pozornie nie wiąże się z żadnym konkretnym złem. O acedii pisze także Sługa Boży,

ks. Franciszek Blachnicki założyciel ruchu oazowego.

(cdn.)